WOKÓŁ ŚRÓDKI

KWARTALNIK OSIEDLA
OSTRÓW TUMSKI-ŚRÓDKA-ZAWADY
-KOMANDORIA

ISSN 1640-4408 **Nr 1 (46) 2012** BEZPŁATNY

Komandoria z zielonymi wnętrzami

Niewielkie osiedle mieszkaniowe na Komandorii ograniczone ulicami: Tomickiego, Konarskiego i św. Michała, powstało w latach 50. XX wieku jako pierwsza duża powojenna inwestycja mieszkaniowa na tym terenie. Architektura bloków utrzymana jest w formach socrealistycznych i modernizujących. Tworzą one wyraźnie wydzielone wnętrza, które skłaniają do kontaktów sąsiedzkich poprzez swoją skalę, istniejące zadrzewienia. Niestety zieleń jest tu nieuporządkowana, cenną przestrzeń zajmują samochody i kontenery stojące na środku trawnika. Pewne zabiegi projektowe mogą tę sytuację zmienić na „przytulną, zieloną przestrzeń" w której znalazłyby się kolorowe miejsca siedzące, równa nawierzchnia, dyskretne oświetlenie.

Chciałabym zapoznać mieszkańców z propozycjami zagospodarowania terenu, które są efektem pracy inżynierskiej wykonanej na Architekturze Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Powstały projekty trzech wnętrz o odmiennym charakterze. Od ulicy Tomickiego zaproponowałam kompozycję roślinną wraz ze sztucznym ukształtowaniem terenu. Wnętrze wydzielone przez trzykondygnacyjne bloki tworzy „salon spotkań" dla mieszkańców z dużą ilością miejsc do siedzenia. Wnętrze kolejne, najbliższe ulicy św. Michała przekształcone zostało w plac zabaw dla dzieci połączony z siłownią dla dorosłych. Należy mieć nadzieję, że zaproponowane rozwiązania mają szansę przynieść odrobinę relaksu, zachęcić do nawiązania lub odbudowy społecznych więzi.

Natalia Moskalik – tekst i wizualizacje projektowe, G. Klause – korekta

W numerze m. in.:

- Śródeckie Spotkanie Artystyczne VIVA ARS 2
- „Śródeja" 2
- Zagospodarowanie Rynku Śródeckiego w Poznaniu 2
- Z życia parafii archikatedralnej 3
- Z życia parafii św. Jana Jerozolimskiego za murami 3
- Komandoria i Śródka (cz. 3) 4
- Katastrofalna wyprowadzka Jasiów Mrozów 6
- „Dzielnicjada turnieju dzielnic" 7
- „Rewitalizujemy w budowie – tworzymy zręby rewitalizacji w Polsce" 7
- Biuro mieszkańców na Śródce 7
- Śródka w starej fotografii 8

Widok fragmentu osiedla na Komandorii między ulicą Tomickiego i św. Michała

Aranżacja „salonu spotkań" na drewnianym podeście

Aranżacja „salonu spotkań" z kolorowymi siedziskami

Aranżacja placu zabaw dla dzieci

V Śródeckie Spotkanie Artystyczne
Viva Ars

7 lutego 2012 roku po raz piąty odbyło się spotkanie artystyczne przygotowane przez uczniów: Zespołu Szkół Specjalnych nr 105, Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I stopnia nr 2 oraz Ośrodka Szkolno – Wychowawczego dla Dzieci Niesłyszących.

W tym roku mottem przewodnim było hasło: „Kolorowe jarmarki". Podczas tego wydarzenia Teatr Nie-Wielki zaprezentował kilka etiud teatralnych, szkolne zespoły taneczne wykonały m.in. tańce hinduski i z pojkami i pomponami, a uczniowie szkoły muzycznej zaprezentowali grę na różnych instrumentach, wystąpiła również orkiestra oraz chór.

Wszystko odbywało się w atmosferze wspólnej zabawy, na której nie zabrakło dobrej muzyki, wielu gości i gromkich braw. Jesteśmy dumni z osiągnięć naszych śródeckich uczniów, spotkanie to daje możliwość poznania ich talentów i umiejętności, już teraz czekamy na kolejne spotkanie za rok.

Tekst i zdjęcia: EJ

„Śródeja"

Na Śródce powstała w ostatnim czasie nowa organizacja Stowarzyszenie przyjaciół Śródki „Śródeja". W marcu po spełnieniu wszystkich stosownych wymagań Stowarzyszenie zostało zarejestrowane w KRS. Głównym celem jaki stawia sobie nowe Stowarzyszenie to angażowanie się w życie społeczne dzielnicy w postaci organizowania spotkań i festynów dla mieszkańców dzielnicy. Pierwszyn działaniem, którym Stowarzyszenie zasygnalizowało swoją obecność była organizacja festynu „Sprawa krótka czysta Śródka", poświęconego problematyce ekologicznej. Trwałym elementem jaki został po festynie jest ekologiczny mural na ścianie jednej z kamienic na Rynku Śródeckim.

TO

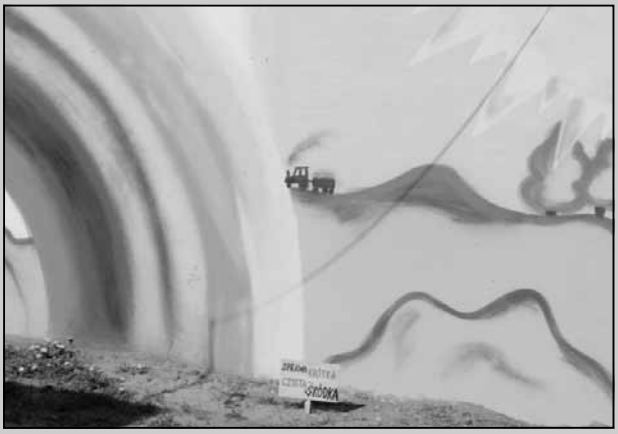

„Zagospodarowanie Rynku Śródeckiego w Poznaniu" – praca dyplomowa

Tematyka śródecka z jej problemami przestrzennymi i społecznymi zawędrowała aż do Gdańska i stała się tematem pracy dyplomowej Aliny Rybackiej, wykonanej i obronionej na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej. Dla mieszkańców Śródki, którzy przyzwyczaili się już do określonych widoków, funkcji poszczególnych miejsc, spojrzenie młodej osoby z zupełnie innej części kraju, może być interesujące i inspirujące. Autorka projektu wyraziła zgodę na napisanie artykułu, który wraz z ilustracjami umieścimy w następnym numerze „Wokół Śródki".

(GK)

Zagospodarowanie Rynku Śródeckiego w Poznaniu z wyszczególnieniem obiektów kulturowych
(Osiedlowy Dom Kultury w zdegradowanej tkance miejskiej)

AUTOR; ALINA RYBACKA
PROMOTORZY: MGR. INŻ. PIOTR MAZUR
DR. HAB. INŻ. ARCH. ANTONI TARASZKIEWICZ POF. PG
RECENZENT: DR. INŻ. ARCH. BARTOSZ MACIKOWSKI

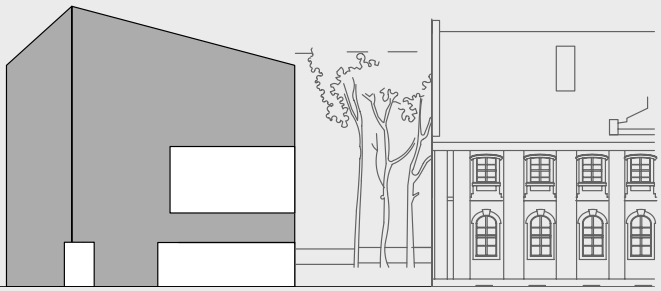

Strona tytułowa pracy dyplomowej A. Rybackiej

WOKÓŁ ŚRÓDKI
Kwartalnik Osiedla Ostrów Tumski – Śródka – Zawady – Komandoria

Zespół redakcyjny: Gabriela Klause, Gerard Cofta, Tomasz Magowski. **Współpraca:** Szczepan Cofta, Jan Kaczmarek, Anita Magowska, Marianna Osyra, Tadeusz Osyra. **Winieta:** Tomasz Tuchowski. **Zdjęcia:** archiwum. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i zmiany tytułów nadesłanych materiałów. **Kwartalnik w internecie:** www.poznan.pl/rewitalizacja **Kontakt z redakcją:** tel. 61 877-35-14.
Skład i druk: Digital Art Studio • www.digitalartstudio.pl

Z ŻYCIA PARAFII ARCHIKATEDRALNEJ

• W maju zapraszamy na **nabożeństwa majowe** do kościoła św. Małgorzaty od poniedziałku do piątku na godz. 17.30 oraz w sobotę na godz. 8.30.

• **Uroczystość I Komunii św. w Parafii Archikatedralnej** odbędzie się w niedzielę 13 maja o g. 12.15 w Katedrze Poznańskiej. Do sakramentu Eucharystii przystąpi grono 28 dzieci.

• Ks. Arcybiskup Stanisław Gądecki mianował z dniem 30 czerwca 2012 roku **ks. Redaktora dr Dariusza Madejczyka proboszczem Parafii p.w. św. Jadwigi i św. Jakuba Apostoła w Lusowie** w dekanacie przeźmierowskim. Ks. Dariusz Madejczyk przez ostatnie 6 lat służył wspólnocie w Parafii Archikatedralnej. W sposób szczególny zaangażowany był w duszpasterstwo młodzieży „20na30", które zainicjował po śmierci bł. Jana Pawła II w 2005 roku, a także w prowadzenie innych grup duszpasterskich, w tym ministrantów. **Dziękujemy ks. Dariuszowi** za Jego gorliwą posługę kapłańską w naszej wspólnocie i życzymy błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Bożej w nowej parafii. Pozostanie Ksiądz na trwałe we wdzięcznej pamięci naszej wspólnoty.

• Zbliża się **Uroczystość Bożego Ciała** – uczestniczymy w wielkiej procesji poznańskiej – która wyruszy po mszy św. z kościoła Bożego Ciała do katedry. Zapraszamy do uczestnictwa w procesjach Bożego Ciała przez całą oktawę. **W środę 16 maja o g.18.00 z kościoła św. Małgorzaty wyjdzie tradycyjna procesja eucharystyczna przez Most Biskupa Jordana do katedry** – serdecznie zapraszamy.

• W zakrystii kościoła św. Małgorzaty odrestaurowano odkryty podczas remontu fresk przedstawiający *Estazę św. Filipa Nerii*. Odnowiony na suficie fresk dodatkowo upiększył tak nam bliski kościół.

Ks. Proboszcz Ireneusz Szwarc

Z ŻYCIA PARAFII ŚW. JANA JEROZOLIMSKIEGO ZA MURAMI

• Po dwunastu latach nasza **parafia przeżywała misje święte** pod hasłem *„Bóg jest miłością"*. Głosił je ks. Piotr Perszewski, pallotyn. Naukom towarzyszyły m. in. wystawione już po raz czwarty Parafialne Misterium Męki Pańskiej, Droga Krzyżowa po ulicach parafii, koncert pieśni pasyjnej. Owocem misji była zwiększona frekwencja wiernych i duża ilość spowiedzi i komunii świętych wielkanocnych.

• W maju parafię czeka uroczystość I Komunii św. (13 maja) oraz święcenia kapłańskie i prymicje (29 maja) ks. diakona Macieja Kweisera.

• W przygotowaniu jest także pielgrzymka (12 maja) do klasztorów: filipińskiego na Świętej Górze w Gostyniu oraz benedyktyńskiego w Lubiniu.

• 18 maja w kościele parafialnym nad Maltą odbędzie się także msza św. inaugurująca obchody 180-lecia Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla dzieci niesłyszących.

Ks. Proboszcz Paweł Deskur

Komandoria i Śródka – na styku wspólnej przeszłości i przyszłości (cz. 3)

Połączenie rad osiedli Komandorii oraz Ostrowa Tumskiego, Środki i Zawad stworzyło dobry pretekst do pokazania wspólnej sąsiedzkiej przeszłości. Warto poznawać przeszłość i wyciągać z niej wnioski na przyszłość, ale także zastanowić się nad przyszłością. Skłania do tego tempo przemian dokonujących się wokół nas, które przynosi niekiedy tylko iluzoryczne korzyści. Proponowany cykl krótkich artykułów będzie bardziej eksponował Komandorię, gdyż Śródce poświęcaliśmy dużo miejsca już wcześniej. Podstawą będzie między innymi artykuł G. Klause „Komandoria-zapis przekształceń urbanistycznych", który ukazał się w Kronice Miasta Poznania 2010/4 w tomie zatytułowanym „Od Komandorii do Antoninka". Niniejsza część poświęcona jest podobnie jak poprzednia okresowi międzywojennemu i powstającej wówczas zabudowie mieszkaniowej oraz przemysłowej i planowanym wówczas trasom komunikacyjnym. [GK]

Na Komandorii, budynkami o wyraźnie nowoczesnym charakterze, są powstałe w latach 1938-39 przy ul. Małachowskiego modernistyczne bloki galeriowe wzniesione na gruntach Zakładów Przemysłowych „Centra". Usytuowane są prostopadle do przebiegu ulicy, w bezpośrednim sąsiedztwie fabryki. Do wybuchu wojny zrealizowano trzy z planowanych pięciu. Pozostałe dwa wykonano już po 1945 r. nadając im obowiązujące wówczas formy socrealistyczne. Z projektu wynika, iż budynkom przedwojennym miała towarzyszyć niska pawilonowa zabudowa prawdopodobnie o funkcji handlowej lub usługowej oraz wysoka zieleń. Budynki galeriowe przypominają rozwiązania pobliskich galeriowców TOR-u (Towarzystwo Osiedli Robotniczych) na Zawadach autorstwa architekta Jerzego Tuszowskiego. Projekt hal fabrycznych „Centry" wykonał architekt-budowniczy Edmund Pitak z Poznania. Można spekulować, że Wacław Tomaszewski, właściciel Zakładów Przemysłowych „Centra", zlecił wykonanie tanich, ale przyzwoitych mieszkań dla swoich pracowników temu samemu projektantowi. O wrażliwości społecznej Tomaszewskiego może świadczyć usytuowanie przy części produkcyjnej zakładu sali gimnastycznej, żłobka i… kasyna. Są to elementy funkcjonalne, które chętnie widzielibyśmy przy współczesnych miejscach pracy, może z wyłączeniem kasyna.

Do wybuchu wojny obszar przylegający do Wzgórza Reformatów był w niewielkim stopniu zabudowany. W gwarze miejscowej, według relacji Antoniego i Gerarda Coftów, nazywano go „glazeją" i pozostał we wspomnieniach mieszkańców Śródki jako wspaniały teren dziecięcych zabaw, podobnie zresztą jak rozległe łąki nad Cybiną. Interesującą „zieloną enklawą" był także teren przy przystanku kolejowym Brama Warszawska u zbiegu ulic Warszawskiej i św. Michała, który Towarzystwo Opieki nad Dziećmi „Warta" przeznaczyło na plac zabaw dla dzieci. W 1930 roku powstał projekt ogrodzonego ogrodu z pawilonami, urządzeniami do zabawy, trawiastym boiskiem i boga-

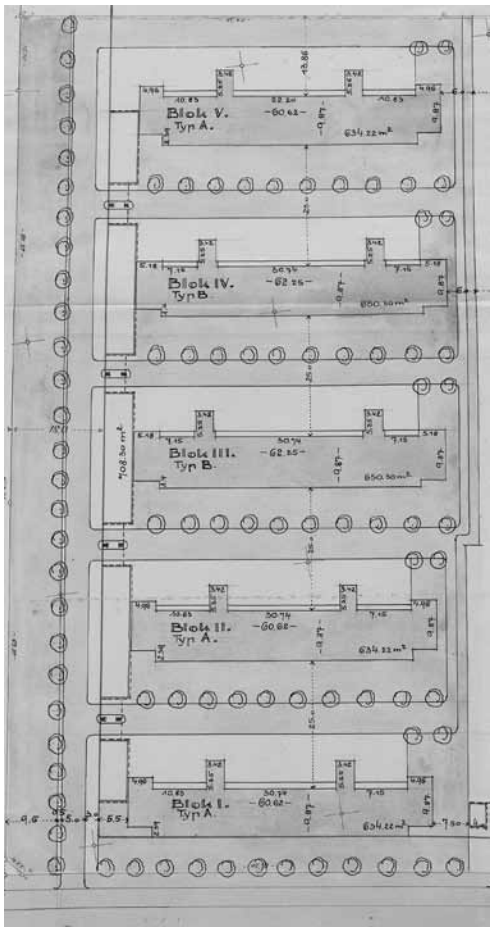

Projekt zespołu budynków galeriowych dla pracowników Zakładu Przemysłowego „Centra" przy ul. Małachowskiego. (Archiwum)

Rozbiórka części Reduty Reformatów, w tle nowo wybudowane budynki galeriowe, 1938 r.

Jeden z budynków galeriowych, widok współczesny (fot. G. Klause)

REWITALIZACJA

tą szatą roślinną. Kolejnym przykładem wrażliwości na sytuację materialną ubogich, wielodzietnych mieszkańców tej części miasta były ogrody działkowe przy ul. Warszawskiej, nad którymi pieczę sprawowało Towarzystwo Ogrodu Działkowego św. Jana organizujące tam w okresie letnim półkolonie dla dzieci.

W okresie międzywojennym przemysłowy charakter obszaru między ulicami św. Michała a Krańcową został utrzymany, czego dowodem była decyzja magistratu ze stycznia 1929 roku o przeniesieniu tam drobnych zakładów rzemieślniczych ze Starego Miasta i usytuowaniu firm transportowych. Mimo, iż nowa ordynacja budowlana z 1926 roku wprowadzała rozgraniczenia między lokalizacją osiedli mieszkaniowych i przemysłu, w praktyce w dalszym ciągu realizowano dziewiętnastowieczną zasadę sytuowania robotniczej zabudowy mieszkalnej w sąsiedztwie warsztatów, magazynów i zakładów przemysłowych. Przykładem jest zabudowa willowa, która w latach 30. pojawiła się na tyłach zakładów produkcyjnych rozlokowanych wzdłuż ulic św. Michała i Średzkiej. Był to teren prywatny należący do 1945 roku do Banku Handlowego w Warszawie, podzielony na parcele z wytyczonymi ulicami Bnińską i Zaniemyską. Do 1939 roku jedynie ul. Bnińska została zabudowana zachowanymi do dzisiaj typowymi, dwukondygnacyjnymi budynkami jednorodzinnymi wpisującymi się w uproszczone formy taniej wersji modernizmu lat międzywojennych.

Teren Komandorii zachował także „pamięć" studium projektowego komunikacji kołowej z lat 30. wykonanego w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej kierowanej przez Władysława Czarneckiego. Zgodnie z planami arteria komunikacyjna Warszawa-Berlin miała omijać historyczny układ Komandorii, Śródki, Ostrowa Tumskiego, Chwaliszewa i Starego Miasta i przebiegać od Antoninka północnymi obrzeżami powstającego os. Warszawskiego przez tereny przemysłowe Komandorii, po śladzie ul. Małachowskiego, a następnie równolegle do torów kolejowych przy boisku sportowym na Śródce w stronę ul. Przepadek. Planowana trasa została uwzględniona na planie sytuacyjnym załączonym do projektu architektonicznego przebudowy i adaptacji pomieszczeń w szkolnym budynku Zakładu Głuchoniemych wykonanym w 1934 roku przez arch. Mariana Pospieszalskiego. Analizując ten fragment miasta, można spekulować, iż grzebieniowy układ galeriowców był zaczątkiem jakiegoś większego założenia modernistycznej zabudowy wzdłuż trasy szybkiego ruchu. Planowany przed wojną przebieg trasy zyskał akceptację w propozycji planu ogólnego z 1947 r. Wielka szkoda, że następne działania zniweczyły tę logikę doprowadzając do zniszczenia najstarszych przedkolacyjnych układów przestrzennych miasta.

Gabriela Klause

Przystanek kolejowy „Brama Warszawska" przy ul. Michała (zbiory prywatne)

Propozycja planu ogólnego miasta z 1947 r. z widocznym przebiegiem trasy komunikacyjnej zgodnej z międzywojennym planem ogólnym W. Czarneckiego (Materiały MKZ)

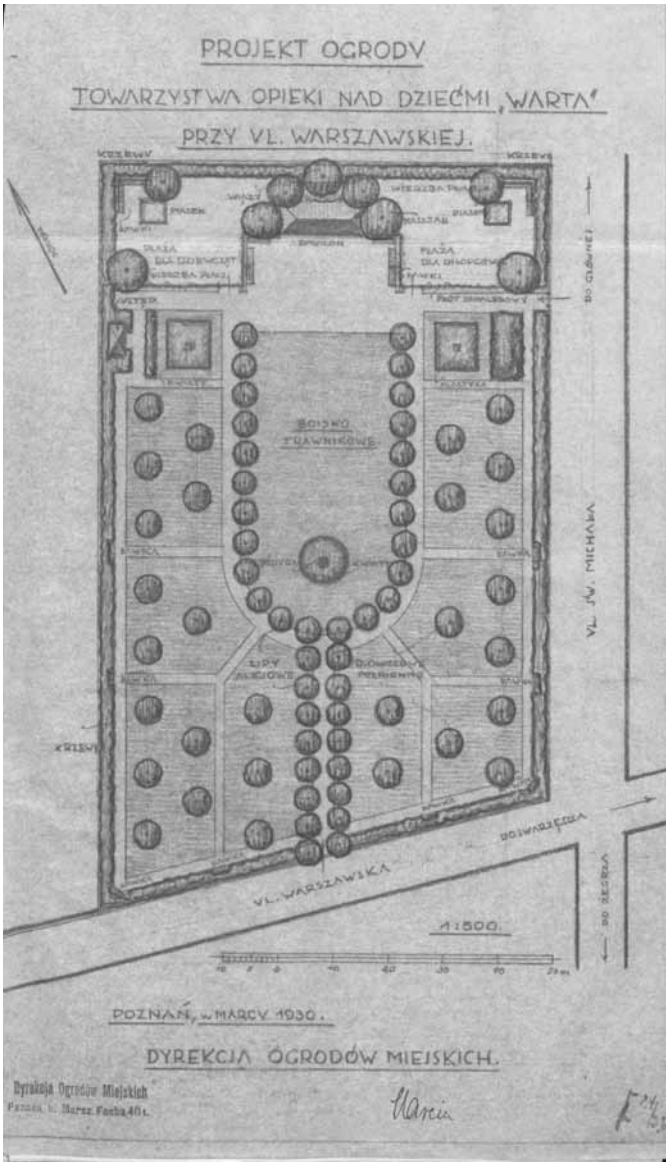

Projekt placu zabaw dla dzieci z 1930 r. (Archiwum)

OD REWITALIZACJI DO DEWITALIZACJI?

Katastrofalna wyprowadzka Jasiów Mrozów

Żaden z obserwatorów życia naszej dzielnicy nie zaprzeczy, że Śródka zmienia się na naszych oczach. Minął trwający od początku lat siedemdziesiątych okres marazmu, gdy przeprowadzono trasę komunikacyjną niszczącą w miarę harmonijny układ oraz zdemontowano most na Cybinie.

Rewitalizacja materialna

Przełomowym wydarzeniem stało się odtworzenie mostu, który słusznie zyskał imię Biskupa Jordana. Nieliczni pewnie pamiętają, że do jego budowy dążyliśmy ponad dwadzieścia lat. Dla mnie osobiście fakt budowy jest dowodem na skuteczność upartych, przemyślanych działań zmierzających do uzyskania efektu we wspólnym zamierzeniu. Cieszymy się, że most zyskał uznanie Poznaniaków, stał się miejscem wydarzeń społecznych i kulturalnych, ściąga fotografujących, młode pary i zakochanych, staje się wizytówką miasta. Lubię przezeń przechodzić, uczestniczyć w spotkaniach, koncertach, procesjach.

Podskórnie wyczuwaliśmy, że budowa mostu może być ratunkiem dla Śródki, jednakże sprawi kłopot władzom Poznania odsłaniając zrujnowaną dzielnicę, która stała się wstydliwym skrawkiem miasta, wymagającym pilnego uporządkowania. Porażeni i zdziwieni mogliby być zapuszczający się na spacer z katedralnej wyspy.

Cieszymy się z odzyskanego blasku zabudowań pofilipińskich, gdzie stworzono szansę dla muzycznej szkoły katedralnej. Sądzę, że niewielu spośród naszych przodków mogło oglądać w takiej krasie perełkę Śródki, jaką jest kościół św. Małgorzaty z jego uporządkowanym otoczeniem. Doceniamy, że systematycznie remontowane są budynki szkoły dla niesłyszących, choć czekalibyśmy jeszcze na przywrócenie świetności kościołowi pw. św. Kazimierza. Szansą dla Śródki jest wreszcie budowa centrum historycznego, które – miejmy nadzieję - będzie nosiło bardziej przyjazną nazwę. Choć mieszkańcy Gdańskiej w ostatnich miesiącach przeżywają budowlane kataklizmy, to jednak na pewno warto.

Akceptować też należy odważne, choć pewnie ryzykowne ekonomicznie, inicjatywy typu wystawienniczego, restauracyjnego czy kawiarnianego. O Wine Brodge pytają znajomi w różnych częściach kraju. Szansą jest też centrum informacji przy Rynku Śródeckim 3.

W odniesieniu do odnowy struktury budowlanej Śródki i jej wizerunku – choć uczyniono bardzo wiele – pozostaje przed nami jeszcze o wiele więcej w obliczu katastrofalnego stanu większości kamienic.

Nie – ludzka dewitalizacja

Nie ukrywam, że animowane działania tzw. rewitalizacji są przyjmowane przez znaczącą część tradycyjnych mieszkańców jednak z pewnym zakłopotaniem. Tak się składa, że wprowadzenie haseł rewitalizacyjnych skojarzyło się czasowo ze swego rodzaju exodusem tutejszych uboższych, mniej przedsiębiorczych czy pechowych mieszkańców, którzy zostają zobligowani do opuszczania mieszkań w związku z przekształceniami własnościowymi. Oczywiście trzeba zaakceptować prawo własności i zamiary nowych właścicieli, jednak trudny w odbiorze jest brak wrażliwości dla zachowania tożsamości dzielnicy.

Być może mamy do czynienia z powolną resuscytacją struktury zabudowy, jednak ostatnie lata stały się czasem olbrzymiego faktycznego ciosu dewitalizacji. Czy zauważyliśmy, że w znaczącej części wieczorami okna tutejszych kamienic pozostają puste, a spacerując nie doświadczamy dawnego gwaru dzielnicy. Śródka niemalże opustoszała – nie wiem, w jakiej mierze sobie to uświadamiamy? Wyprowadziły się pewnie setki jej tradycyjnych mieszkańców.

Każda rewitalizacja będzie działalnością o znamionach sztuczności, jeśli wiązać się będzie z wyprowadzką tak zakorzenionych na Śródce osób jak chociażby Jan Mróz, znany muzykujący harcerz i wodzący rej wśród mieszkańców, władający poprawną poznańską gwarą – wspomniany w tytule tej refleksji. Jakże wielki żal takich strat osobowych symbolizowanych przez pana Jasia Mroza, które można by niemalże bez końca wymieniać.

Żal też, że nadszarpnięta została swego rodzaju autonomia starej rady osiedla obejmującej historycznie jednolite terytorium, choć trzeba – godząc się z rzeczywistością – zaakceptować próby współtworzenia aktywności w nieco szerszym gronie.

Jeśli prowadzone są działania tzw. rewitalizacji, trzeba by życzyć, by wiązały się one z wniknięciem w istotę i ducha tego, czym dzielnica żyje i ma szansę promieniować. Nie powinna się więc wiązać z ryzykiem podejrzenia swego rodzaju skoku na kasę przy okazji realizowania celów przy potraktowania spraw śródeckich w sposób przedmiotowy.

Warto też pamiętać, że istotną osnową życia wspólnoty mieszkańców Śródki było i jest dobrze prowadzone duszpasterstwo, specyfika osady funkcjonującej w cieniu katedry. Stąd trudno dotknąć specyfiki tego miejsca bez zrozumienia, że na skrzyżowaniu wszelkich śródeckich dróg znajduje się właśnie kościół świętej Małgorzaty.

Wiem, że charakter dzielnicy musi się zmieniać, choć zmiana ta bywa nieco bolesna. Pozostaje bowiem nostalgia – wspomnienie ubogiej i nieco zawadiackiej części Poznania, z pewną odrębnością i poczuciem szczególnej tożsamości tutaj urodzonych. Ja sam powtarzam: jestem chłopakiem ze Śródki.

Warto pamiętać, by – uparcie i wytrwale modyfikując strukturę budowlaną i zewnętrzny wygląd naszej dzielnicy - przez zachowanie wrażliwości i własnej aktywności - troszczyć się o jej „ludzką tkankę". O próbę integralnego wnikania wszelkich inicjatyw – oby jak najliczniejszych – w charakter tego miejsca. Może charakter ten choćby w części ocalimy?

Szczepan Cofta

„Dzielnicjada – turnieju dzielnic”

Otwarcie konkursu

Organizatorem „Dzielnicjady” zwanej także Turniejem jest Fundacja SIC! z siedzibą na ulicy Szamarzewskiego 17 w Poznaniu. Turniej realizowany jest w ramach projektu „Rewitalizacja w budowie – tworzymy zręby rewitalizacji w Polsce”, którego realizatorami są Miasto Poznań (Lider) oraz Fundacja SIC! (Partner).

Głównym celem Turnieju jest aktywizowanie mieszkańców do podejmowania inicjatyw mających na celu promowanie dzielnicy oraz integrację mieszkańców dzielnic.

„Dzielnicjada” skierowana jest do mieszkańców obszarów rewitalizowanych trzech dzielnic Poznania – Śródka, Chwaliszewo i Jeżyce - i polega na rywalizacji między nimi w ramach 4 konkursów.

W ramach Turnieju zrealizowane zostaną 4 konkursy, których szczegółowe zasady określone zostaną w odrębnych regulaminach konkursów:

I) „Czysta dzielnica”,
II) „Dzielnica przyjazna dzieciom”,
III) „Tropem tradycji – odkrywanie i ożywienie zwyczajów dzielnicy”.
IV) „Magia mojej dzielnicy”,

Wybór działań jakie zostaną podjęte przy realizacji poszczególnych tematów zostanie ustalony na spotykaniu koalicji działającej na rzecz Śródki. Każda dzielnica otrzymuje tysiąc złotych na realizacje poszczególnych zadań. Konkursy rozstrzyga Jury. Po zapoznaniu się z realizacjami pomysłów Jury przyznaje każdej z dzielnic punktację i wybiera zwycięską dzielnicę. Zwycięzcą Turnieju jest dzielnica, która zgromadzi największą sumę punktów w ramach 4 konkursów.

Rozstrzygnięcie Dzielnicjady zostanie ogłoszone do dnia 30 października 2012 na stronie internetowej www.sic.org.pl oraz stronie Oddziału Rewitalizacji UMP, a także przekazana mediom.

Organizator przewiduje następujące nagrody dla dzielnic biorących udział w Turnieju:

I miejsce
Zwycięzca Turnieju otrzyma nagrodę w wys. 4.000,00 zł w postaci rzeczowej – elementu upiększającego dzielnicę;
II miejsce
To nagroda w wys. 2.000,00 zł w postaci rzeczowej – elementu upiększającego dzielnicę;
III miejsce
To nagroda w wys. 1.000,00 zł w postaci rzeczowej – elementu upiększającego dzielnicę.

Zapraszamy Państwa do wspólnego działania !!!

W Tym miesiącu tematem konkursu jest „Czysta Dzielnica”

Więcej informacji można uzyskać w Biurze Mieszkańców które mieści się w Kawiarni „W Starej Piekarni” Przy ulicy Rynek Śródecki 17 w poniedziałki i środy od 16.00 – 18.00.

„Rewitalizujemy w budowie – tworzymy zręby rewitalizacji w Polsce”

Fot: Max Magowski

1. Utworzenie Biura Mieszkańców w każdej z dzielnic objętych Programem, w ramach którego realizowane będą:
   a. korepetycje dla dzieci i młodzieży,
   b. poradnictwo prawno-obywatelskie,
   c. zajęcia edukacyjno-artystyczne dla dzieci i młodzieży “Zaczarowany kuferek”,
   d. szkolenia podnoszące kwalifikacje zawodowe mieszkańców.
2. Stworzenie koalicji na rzecz społeczności lokalnych na Chwaliszewie, Śródce, Jeżycach oraz przeprowadzenie szkoleń dla liderów lokalnych.
3. Cykl wykładów, spotkań popularnonaukowych w ramach Uniwersytetu Alternatywnego.
4. Działania na rzecz poprawy jakości przestrzeni i środowiska zamieszkania:
   a. akcja “Odmień swoje podwórko”,
   b. warsztaty edukacji architektonicznej dla dzieci i młodzieży.
5. Działania zapewniające rozwój osobowy dzieci i młodzieży, wyrównanie szans mieszkańców obszarów Miejskiego Programu Rewitalizacji:
   a. warsztaty teatralne “Teatr z klasą”,
   b. warsztaty “Poznaj historię swojej rodziny”.

Biuro mieszkańców na Śródce

Informujemy, że w kawiarni „W starej Piekarni” przy ulicy Rynek Śródecki 17, można skorzystać z bezpłatnych konsultacji w ramach projektu : REWITALIZACJA W BUDOWIE – TWORZYMY ZRĘBY REWITALIZACJI W POLSCE, którego realizatorami są Miasto Poznań – Oddział Rewitalizacji (Lider) w partnerstwie z Fundacją SIC!.

Poniedziałek 18.00 – 19.00
Doradca zawodowy
(Po konsultacji Doradca może skierować na darmowe kursy zawodowe w tym możliwość wzięcia udziału w kursie prawa jazdy).

Środa 16.00 – 17.00
Psycholog
Czwartek 17.00 – 18.00
Prawnik
Szczegółowe informacje i zapisy pod numerem telefonu tel. 61/ 852 16 43 od poniedziałku do środy w godzinach od 16.00 – 19.00

Oferta skierowana jest do bezrobotnych i nieaktywnych zawodowo (w tym os. uczące się i kształcące oraz os. powyżej 64 roku życia), mieszkańców obszaru Śródki objętego Miejskim Programem Rewitalizacji.

ŚRÓDKA PO WOJNIE
ROK 1947

1 stycznia
W Nowy Rok w Poznaniu miały szpitale tak zwane „żelazne dyżury" i były to szpitale: Ortopedyczny, Przemienienia Pańskiego i ss Elżbietanek.

3 stycznia
Ogłoszono w prasie listy kandydatów do wyborów do sejmu. W „Głosie Wielkopolskim" czytamy ogłoszenie: *...w dalszym ciągu poszukiwany jest czeladnik piekarski do piekarni przy Rynku Śródeckim.*

26 marca
Poznań nawiedziła wielka powódź – 60 tysięcy hektarów znalazło się pod wodą. Ogłoszono zbiórkę na powodzian. Stan wody na Warcie wyniósł wtedy 728 cm (stan alarmowy to 450 cm).

4 kwietnia
Restauracja Pana Markockiego znajdująca się przy ulicy Mielżyńskiego 23 zaprasza na wieprzobicie – polecając mięso z kotła oraz kiszki własnego wyrobu.

10 kwietnia
W Poznaniu działa 5 kin: Apollo, Bałtyk, Muza, Rialto i Warta. W Warcie grano w godzinach 16,18 i 20 film pt. „Samotny biały żagiel".

27 kwietnia
Była niedziela. Okolice dworca PKP obstawiły odziały wojska i milicji. O godzinie 9 przyjechał na otwarcie Targów Poznańskich Józef Cyrankiewicz.

3 maja
Głos Wielkopolski podał, że do kraju wróciło 55 tysięcy Polaków z Anglii.

Jan Kaczmarek

(ciąg dalszy nastąpi)

ŚRÓDKA W STAREJ FOTOGRAFII

Most Cybiński w wieczornym oświetleniu (listopad 1934)

Ważne telefony

Komisariat Policji Poznań – Nowe Miasto
Poznań ul. Polanka 24,
tel. 61 841-23-12 (dyżurny)

Dzielnicowy
st. asp. Filip Kaczorowski
tel. 61 841-43-52
tel. kom. 519-064-623

Straż Miejska
Plac Kolegiacki 17 (24 h) – tel. 986

Straż Miejska
(Oddział Nowe Miasto)
os. Bohaterów II Wojny Światowej 36
tel. 61 878-50-31